

Iodul este păcăin solubil în apă, care dissolve numai 0,007 din greutatea sa la temperatură ordinată; dar este prea solubil în alcool și îl dă o față prea închisă.

Această dissoluție alcoolică lăsă cristale de iod să se depună prin evaporație. Dissoluția aceasta se precipită prin apă care desparte numai de către iodul din dissoluție sau formă de un precipitat închis.

Iodul se dissolvă în sulfurul de carbon, și îl lăsă închisă această o față violetă.

Are o lăcrare destreptivă asupra substanțelor organice, și coloră în galben epiderma, hărție, &c. Această colorație pierde sau infițență cu temperatură înalte, dacă contactul nu să preleză în destul: într'alt cînd, materiale organice se destreaptă de tot; iodul se combină într'acest cas, cu hidrogenul substanței organice, spre a forma acidul iodhydric.

Iodul, lăcrind asupra celorlalți corpi, se combină, în general, cu clorul și bromul; dar afinitatea lor este mai slabă, și această doar metaloidă îl depășește din cauza mai marei parții din combinație lăsă; destreptă închide materialele colorante. Iodul nu descompune apă sau infițență radiației solare.

Între proprietățile iodului, mai este una, ce permite și să se creeze o combinație cu cele mai multe substanțe, care să slăjească și caracterul.

Nu în contact cu amidonul, produsă o combinație albăstră ce se numește iodură de amidon. Această iodură se decoloră la temperatură de 70 pînă la 80°, și împreună cu fața să caute albăstră cînd se lăsă în apă și se răchișă. Această experiență cunoscută ne vine dela D. Lassaigne.

Prăpararea iodului — Iodul se poate obține descompunând sau iodură prin clor, care ia locul iodului și care determină precipitația sa, dar trebuie să deragamenteze clorul să se opreasca îndată ce iodul să se deplaseze, căci clorul se poate combina cu iodul.